

॥ श्रीविष्णुप्रदान ॥ जयजय हरिदावत श्रीरंगा ॥ निजजु नहत्पसनीलपटंगा ॥
 आजआजिताअयेंगा ॥ सकळरंगातीततुं ॥ १ ॥ नीलैषुषणाआरिरोहणा ॥ पू
 याब्धीदुदयरत्नमनमोहना ॥ सरसिजोत्सवजनकानिराळवणी ॥ सप्तावणी
 वेगळतुं ॥ २ ॥ आनंगकोटिकामसुंदरा ॥ सकळंगचाळकापरमउदारा ॥ आम
 लापाराअगोचरा ॥ निर्विकारानिर्द्वंदा ॥ ३ ॥ मवनागविदारकपंचानना ॥ वि
 दूजनमनमांदुसरला ॥ नाकछेसीतारयाव्याध्याना ॥ सकळकल्याणानि
 केतनतुं ॥ ४ ॥ दुर्जनदानवकुळनिजंतु ॥ आरिषडवर्गप्रतापमंजना ॥ गहनमू
 याविपिनदहना ॥ तमनाशनाज्ञानराज्या ॥ आगम्यतुंदशशतनयना ॥ नवणी
 वसीदशशतवदना ॥ दशशतहस्ताचियाकीणी ॥ नाउळसीतुंशोधितां ॥ ६ ॥ नि
 कटभीमातीरविहारा ॥ आदिपुरुषाश्रीदिगंबर ॥ ब्रम्हानंदाश्रीधरवरा ॥ पुढेचरि
 त्रबोलवी ॥ ७ ॥ दशमाध्यायवेआंतीकथा ॥ हरीसरनवोनिनारदपिता ॥ गोप

(2)

पवछेउनमागुता॥निजस्थानासीपावला॥५॥यावरीप्रातःकाळीयेकेदिवसी॥
गोगोपघेनिवेकुंठविलासी॥आलातमारीकन्यातिरासी॥लावलेयरासीजग
दासा॥१॥उष्णकाळकसंतमार॥माध्यानासआलाचंडा॥स्यात्याकरअता
पेंसकळोस॥त्रुषाविशेषवाठली॥१०॥धांवतीगाईचेकळप॥कृतांतामगिनी॥
तिरासमीप॥जयाहृदींकाळियादृष्टसर्प॥माहादुर्मतीवसेजेथें॥११॥जगहंद्या
सिराकनमार्गे॥गोपहीपुढेंधांवतीचोरोसमीपनसतांकर्मभोग॥प्राप्ताजालें
दुःखपें॥१२॥सेवितांचयमुनाजीवन॥गोपाळजालेगतप्राण॥यमानुजातिरी
मृत्युशयन॥सकळींकेलेयेकदां॥१३॥दुरावतांधराधरतनुशयन॥आकली
तविघ्नपडतीदारुण॥यालागिकमलपत्राक्षीवेरण॥नविसंबावेसर्वथा॥१४॥
हातीवंशवाद्येउन॥तेथेंपावलापद्माक्षीरमण॥तोतीआनाथेंप्रेतहोउन॥
गोगोपाळपडियेले॥१५॥ऐसेंदेखोनकपारुव॥निजजनवद्धमकमलाधव॥कर

१

चे

एकरे विलोकितां आधवे ॥ निद्रिस्तापरी उठती ॥ १६ ॥ आनंत ब्रम्हांडिचे प्रा
 णी ॥ निचवी जोरुपा बलोकनी ॥ तेणें पत्रुप धेनु ते विक्षणी ॥ कृपा कटाक्षें
 उठविली ॥ १७ ॥ मग गोपाल उठोनि तेवळा ॥ तटस्त विलोकिती तमाळनी
 ॥ १८ ॥ म्हणती याचे हस्ती जीवन कळा ॥ सकळ जिवाच्या आसती ॥ १९ ॥ आ
 म्ही प्रासितां विष जीवन ॥ समस्तीं पडिलें कुणुपें होउन ॥ येणें कोचें करोनि
 निकेतन ॥ आमुचे प्राण रक्षिले ॥ आसामनी विचारी जगदात्मा ॥ या
 सदां वेन कसकी न करावी क्षमा ॥ २० ॥ परमदृष्ट
 हिंसाचार ॥ सळसळा कटय मुमाना ॥ निकडे उदका बरोनि जाय समिर ॥ ति
 कडे संकाश्चराचर जिवा ॥ २१ ॥ आंतरिक्षाद्विज जातां उडोनी ॥ तेव्हां चमत्सप
 वतीचर पडोनी ॥ काळियनयनीचा पेटतां आग्नी ॥ वनें जळोनि भस्म होती
 ॥ २२ ॥ तेथिचा जिकडे जाय प्रभंजन ॥ तिकडी लवटसें जाती जळोन ॥ मातेको

(3)

हप्रसीजीवन॥स्पर्शहीजाएनकरवे॥२३॥त्याचोहीयेवोन॥काळयावसाव
याकायकारण॥तरीपूर्वीसर्वउरगमिळोन॥रमाधववहनाशरणगेले॥२४॥
म्हणतीतुंआमुचासंबहारकरिसी॥तरीयेकआमयदेइंआम्हासी॥सुपली
म्हणेप्रतिवरुषी॥पुजानेमेंसीमजदेले॥२५॥सर्वमिन्येकेलेवचनासी॥फा
द्रपदशुधपंचमीसी॥आदरंपुजावेविनायकासी॥तरीचसर्पसीनिर्भयो॥२६॥
येकरथभरोनिआना॥त्यावरीयेकवठउन॥देतीरवगपतीसनेउन॥नेमें
करोनिप्रतिवरुषी॥२७॥तोहाकाळयासंदेकरोनी॥नपुजीआरणानुजाल
गुजी॥तेविहंगोतमेंऐकोनी॥म्हणे॥जिवंसारीनकाळया॥२८॥आंउजप्रभसे
होलपावया॥ठावकोठेनमिळेकाळया॥तोयमुनाडोही॥त्यापक्षिवया॥दया
पहातापूर्वचा॥२९॥यमुनाडोहीमळकाहडोनी॥अगरिपुष्पक्षीआनुदिनी॥तो
तेथेंसोभरमाहामुनी॥आनुजातिरीतपकरी॥३०॥मळआवघेमिळोन॥सो

(३५)

मरासिगोले नारण ॥ म्हणती तूं साधू येथें आसोन ॥ आम्हाला गिगर उमारी ॥ ३१ ॥ म
 गमळवें वारें वदे सोमर ॥ येथि चाउदक स्पर्शितां रवगेद्र ॥ तात्काळ मृत्यु पावेल
 साचार ॥ ऐकोनि मळ तोषले ॥ ३२ ॥ तें विष्णु वहन जाणोन ॥ पुन्हा त्या जिलें ते स्था
 न ॥ त्या हरीं काळ्या म्हणोन ॥ राहिला येथे न हि जें द्रस्यें ॥ ३३ ॥ असो ऐसा तो दृष्ट
 आही ॥ नेत्र उघडी जिकें उपां ही ॥ दृष्ट वनें जल ती सर्व ही ॥ पाषाण ही उल ती हो ॥ ३४ ॥
 येक कंदंब वृक्ष राहिला ॥ वरकें उवता स्व संस्कार जाला ॥ पूर्वी त्या वरी रवगाप
 ती बैसला ॥ सुधार सद्यतने तो ॥ ३५ ॥ पट्ट विला होता पळमात्र ॥ तेणें आमरें तरु
 वर ॥ याला गिकाळ्या विष दुर्घर ॥ जे जाळी व कंदंबा ॥ ३६ ॥ सिंध्या व लोकनेत त्व
 ता ॥ ओते हो परि सामागील कथा ॥ यमुना तीरी जगत्पीतियाचा पिता ॥ उठवी प्रेता
 सकळा ही ॥ ३७ ॥ मनांत ईष्ठी स्कुंदता तमित्र ॥ हा काढावा येथोनि आमित्र ॥ म्हणो
 नि कंदंबा वरी सुवन सुंदर ॥ चोढ साचार ते धवें ॥ ३८ ॥ उदया चळावरी सहस्र कर ॥

जाला

(५)

नि

तैसादिसे शिराब्धि जावर ॥ कीं ऐरावतारुढसहस्रनेत्र ॥ त्रिभुवनेश्वर तैसादिसे ॥ ३९ ॥
तो वैकुंठिचासकुमार ॥ वामसुंदरनंदकुमार ॥ कदंबावरी श्रीघर ॥ रूपसुंदर तैसा
दिसे ॥ ४० ॥ कालियमर्दन आरंभिले जेव्हां ॥ साहावरुषाची मूर्ति तेव्हां ॥ उध्व
वदने कमलाधवा ॥ गोपसर्वविलोकिती ॥ ४१ ॥ परमसुखासपीतवसन ॥ दटका
सिलें स्वकरं करोन ॥ सुरंगपदरवे ॥ मुक्तमाळासावरिल्या ॥ ४२ ॥ कटीर
त्रसरसाविलें ॥ कर्णरिळती दिव्यवंदने ॥ आकर्णपर्यंत नेत्रोत्पलें ॥ मुरववि
काशालें सुहास्य ॥ ४३ ॥ सुनिळरसवर्तिल आरच ॥ तैसें आजानुबाहुप्रचंड ॥
तेबळें वाजुचंड ॥ हाकफोडिली तेधवा ॥ ४४ ॥ तो वैकुंठिचा वेल्लाळ ॥ सकुमारत
नुतमाळनीळ ॥ उडीघातली ताळाळ ॥ गोपसकळपाहती ॥ ४५ ॥ उडीसरिसें त्या
चकाळें ॥ वातधनुष्यउचउदकउसकलें ॥ कळोलतिरासि आदळलें ॥ विषनि
राचें तेधवा ॥ ४६ ॥ परमआद्भुतकेलें गोपाळें ॥ आदितीसुतसकळधांवले ॥ वि

३

(५५)

माना रुटपा होला गले ॥ आत्मन कर्तव्य हरी चें ॥ ७ ॥ मउनी सहीत मदन दहन ॥ रात्री
सहीत सहस्र नयन ॥ सावित्री सहीत कमळासन ॥ कौतुक पाहों धांवले ॥ ८ ॥ मित्र
कन्या जीवनी जग जीवन ॥ भुज दंड आपली क्रोधायमान ॥ परमदार एघों पचे
कोन ॥ धांवें दुर्जन आहीतो ॥ ९ ॥ माहाक कोंट कसर्पकाळा ॥ द्रात फणियाता ठार
विष्णूळा ॥ धुधुकारा सरिसे ज्वाळा ॥ माहाकराळा उठती ॥ १० ॥ नेत्री देखिल ज
ग नमोहन ॥ माया त्रकचाळ करु ॥ जे मीन केत नारी चें देवार्चन ॥ अ
न्माय पूर्ण गाती जया ॥ ११ ॥ सनक दिवा चेहदय संपुटी ॥ जे कां मर्ति पडुजे
मटी ॥ पद्मोत्सव आणि धुजेठी ॥ वादळी गुटी आजा ज्याची ॥ १२ ॥ आसो ऐसि
या मुरमर्दना ॥ राजीवने त्रासु पर्ण वहना ॥ कालियें देरवो निव्रज मरुषणा ॥ धां
वो निउंनो वर्म स्खळी ॥ १३ ॥ दंशकरो निस्खळी ॥ वेढा घालो निम्लति आ
वळी ॥ सच्चिदानंद तलुसा वळी ॥ आळा दिली काळ संपी ॥ १४ ॥ जो हूजन मान

वि

(5)

हा

समराळ॥आनंतकल्याणदायकघननीळ॥जोपुराणपुरुषनिजमतवळल
सर्पेंसकळआवळिल॥६४॥राहोनेंशांकिलावाससमणी॥केतुरमाबंधुसा
कीगगनी॥कींईश्वरासमायावेष्टुनी॥आपुलीकरलीदावित॥६५॥कींपूर्वी
दशरथासजासी॥पाकशासनज्ञांघेनागपासी॥तैसाचिकाळियांनै
जगद्व्यासी॥वेदद्यालेनिआवळिलें॥६६॥मुजंगेंवेष्टिलापरमपुरुषा॥नहा
लेनबोलेदुषीकेरा॥लीळावत॥६७॥निवास॥लीळासतांसदावित॥६८॥
ऐसादेखतांश्रीपती॥गोपगाईपहती॥माहाआक्रोशंहाकाफोडिती॥हृद
यपिटितीधबधका॥६९॥गगनी॥७०॥निर्जर॥देवललनादेखतीसमग॥
त्यावेनेत्रींवाहनीर॥शोकआपारजावीतया॥७१॥तटस्थपाहतीनयनी॥सु
जंगंग्रासिलाचक्रपाणी॥त्यादुःखेंकरोनीधरणी॥उलेंपाहेतेधवां॥७२॥यमु
नेसजाळावतांत॥गोकुलांतकायवर्तलीमात॥दुष्मिन्हपरमास्तुत॥जाणवि

तीलोकाते॥६२॥चपळापउतीकउकडोन॥आस्तुतसुटलाप्रसंजन॥उउगणेंपा
 बतीपतन॥लोककौकेंविबळ॥६३॥कांपोलागलीधरत्री॥उगेचआश्रयेंती
 जननेत्री॥कळाहीननरनारी॥अयआंतरावाटतसे॥६४॥कमळापतीचीज
 ननी॥परमविबळेकौकेंकनोनी॥तिउकोंलागलेस्तनदोन्ही॥आश्रनयनी
 वाहती॥६५॥मिळालेगोपगोकीसमस्त॥नंदहीधांवेषयाभीत॥यशोदाबाही
 रआलीआकांतत॥रोहिणीयेतसकलहे॥६६॥धरीचहोतासंकर्षण॥बाहेर
 आलाधांवोन॥यशोदामहणेंजगजीवन॥कोण्यावनागेलारे॥६७॥सांडो०
 नियांधरदार॥वनाजातीलोकसमस्त॥वाळेंदांगतजातीसत्वर॥शामसुंदरपाहा
 वया॥६८॥वृधसांडोनिदेहगेहआशा॥पहोइच्छितीपुदालपुरुषा॥महणतीका
 यजालेंदुषीकेशा॥कोण्यावनीपाहावे॥६९॥तोध्वजवज्रउर्ध्वैरवाचिन्ह॥हरिप
 दमुद्रादेरवतीजन॥सोवतीगोपपदेसंघन॥गोचरणपुढेंउमटले॥७०॥जिकेउम

(6)

टलेगाईवेरचुर॥ त्याचपंथेंगेलामुरहर॥ जैसेवेदश्रुतीचेसार॥ स्वरूपनिर्धारदाविती
आसोनंदयशोदासकळजन॥ आलेयमुनातिराधांवोन॥ तोंतेथेंगोपशोकं
करोन॥ मुर्छयेवोनपडताती॥ ७२॥ तोंमुजंगेंवेष्टिलावनमाळी॥ येकविहा
कतेकांजाली॥ सर्वदिशिलेनेत्रकमळी॥ तेंवर्णिलेंनवजाये॥ ७३॥ येशो
दाम्हाणेंकान्हया॥ आतांतुजकोठपाहतान्हया॥ बारेंधांवलवलाख्या॥ विसा
वयागोपाल॥ ७४॥ सनीदाटलोरपान्हा॥ कोणहासपाजंराजीवनयनागमा
स्यापाउसामनमोहना॥ निजवदनादीरीरे॥ ७५॥ धांवधांवगेकान्हाई॥ साव
ळेसकुमारेमासेआई॥ उदारेडावसकलाबाई॥ कोणठाईपाहंतुतें॥ ७६॥
दधीदुधतुंसर्वरवांई॥ राजसामीनबोलेतुजकांही॥ पाउसायेकदाभेटिदेई॥ धां
वोनियांमजआतां॥ ७७॥ तुजम्याबांधिलेउरवळेसी॥ म्हणउनिसखयारुस
लासी॥ आगिलागोमास्याहातासी॥ श्रीकृष्णासीबांधिलेंम्या॥ ७८॥ काय
कायआठउंगुण॥ उर्वीनिपुरेकरितालेरचन॥ सकळगोपीशोकंकरोन॥ मस्तक

॥ ७७९

२

(६९)

आवनीआपटिती॥७९॥येकवक्षस्वळ पिटिती॥येकदीर्घस्वेरंहाकोदेती॥नंदा
चेनेत्रींआश्रवाहती॥पेउक्षितीसुर्चित॥८०॥हंवरडाहाणेनिबोभातीगाई॥आ
श्रवतीनेत्रींपाहीं॥यशोदाम्हेणआतांसर्वही॥आणवउंयेथेंची॥८१॥सकळ
स्त्रियासमवेतकृष्णामाया॥चालिलीउदासाजिप्रवेशावया॥तोंबळिशामआ
उवायेउनियां॥म्हणेएकागोष्ठियेक॥८२॥त्रिभुवननायकवनमाळी॥त्यासि
मयनाहीकदाकाळी॥वृतांतहीकांपवती॥कृष्णप्रतापदेखतां॥८३॥वळिम
द्राचेंवाक्येकोनी॥सकळंसौरव्यवाहसंमनी॥साचेवचनीविश्वासधरोनी॥
तटस्तानयनीपाहती॥८४॥आसोईकवेकाजेंदीजीवनी॥कालियंहरीबांधिलाआ
वळोनी॥यावरीश्रीकृष्णप्रतापतरणी॥कायकरिताजाहला॥८५॥दृढवेदेषा
तलेभुजंग॥स्थशरीरफुगविलेंरमारंग॥कालियदेहतडाडिलेंवेगें॥वेढेकाटिले
तेधवां॥८६॥जरीक्षणाभरीनकाटितावेदे॥तरीठांईठांईहोतीरवडें॥माहाविरवार
प्रचंड॥अयेवेढेउकलिले॥८७॥हरीससाडोनितयेवळा॥भुजंगजालावेगळा॥८८॥

७)
मज्जाटेंगरळज्याळा॥ मुरवावाटे सांठीतसे॥ ८८॥ मृतिकाभाजन जैरे सेंतत॥ तैसे
नेत्रदृष्टिचे आरक्त॥ नाशा ग्रीउं क्षणस्यास सोडित॥ प्रळयाग्नीच्या सिरवाजै शा
॥ ८९॥ जिह्वा सुळ सुळिती दुधडा॥ रात फलिया कराळ प्रचंडा॥ पर्वत श्रंगें तैद्रया
दाढा॥ दंत तीक्ष्ण तयाचे॥ ९०॥ परमभ्यासुर आधर प्रांत॥ जिह्वा नीक्षण क्षणा
काटित॥ कर कराटे दांत खात॥ हरीसलहा निसक्रोधें॥ ९१॥ क्रोधें थर थरा आंग
कांपत॥ नेत्रगरगरा भवंडित॥ पुढीं दंश कराय जपत॥ मगर मानाथ काय
करी॥ ९२॥ सावरुषाची मूर्ति होय॥ पुरी पुरी पार्थिव म्हांती नमाये॥ झेंप प्याले निल
बलाहे॥ तों पुढीं परिलक्षु जंग॥ ९३॥ मगर रगरा फिरवोनी॥ बळे आपटीं यमुना
जीवनी॥ निर्मय निरांकुच कृपाणी॥ चंद पुराणी वंद्य जो॥ ९४॥ जो उरगाचा काळू
ली॥ त्या वरी बैसोन करी गमन॥ तो हा पूतना प्राणहरण॥ जन्म मरण त्या नाही॥ ९५॥
क्षणाक्षणा आपळोन सर्पी॥ हरिल समुळ बळ प्रताप॥ गळाला दुर्जनाचा दर्प॥ जाले
प्रमित आंग पै॥ ९६॥ सवें चिमिरी पाय देउन भगवंत॥ पुच्छ परिले वामहस्त॥ तांडव न

(२१)

त्यजगन्नाथ॥आरंभिलेंतेधवां॥१७॥निजपदघातेंकरोन॥दातफलालववीश्रीव
 ण॥सप्ततालसावरुन॥नृत्यकरीभगवंत॥१८॥जोक्षिराब्धीझाईविहारी॥नृ
 त्यकरीकालियाफलावरी॥फलालपवीयमुनानिरी॥स्यासउदरीनसमाये॥१९॥
 चुकवोनिफळोंपाहेभुजंग॥परीनंसेडीचिमनसवसंग॥जेकांफलाकरितांवेग
 टोंचामागेनिफिरवी॥१००॥सर्वांतरासजामगवान॥जोकांपूर्णब्रह्मसनातन॥
 तोकाळयासिरीनृत्यकरोन॥भक्तजनताप्रवी॥११॥नृत्यकरीभगवंत॥गोकुली
 चेजनतटसापाहत॥विमानीसुरवरविस्मयनहालतनेत्रपांती॥१२॥देवटाळमृदांग
 वाजविती॥उपांगबिणेशएलकारती॥चककरटाळियावाजविती॥नृत्यगतीपाहोनी॥१३॥
 मदनमनोहरवेधकमर्ती॥आनंतकल्याणदायकआगाधकीर्ती॥पाहावयाआ
 ष्टनायकाधोवती॥विस्मितगातीकिन्नर॥नृत्यकरितांभगवंत॥वांकीनेपुरेंरुण
 मुणित॥सुरंगपीतांबररुळत॥कंठीमेरवळविराजे॥आहससंवेतदावीवनमाळी॥

(8)

मुद्रिकाश्लकतीक्ष्णगुणी॥ दिव्येपदकवक्षस्थलीं॥ मुक्तमाळाडोलती॥ ६॥ मंदस्मि
तउदारवदन॥ आकलिविराजतीराजीवनयन॥ कलीकुंडलेंदेंदिप्यमान॥ निउळीके
नारश्लककतसे॥ ७॥ रत्नजडितमुगुटमाथा॥ ऐसीमूर्तिनित्यकरितां॥ नानागती
नाचतनाचतां॥ चक्राकारफेरेदावी॥ ८॥ दिव्येसुमनाचेसंभार॥ वर्षतातीसक
ळनिर्जर॥ देखोनिमूर्तिमनोहर॥ देवांगनावेधल्या॥ ९॥ म्हणतीतनमनधनआ
भिमान॥ सांडावेयावरोनओबाहुना॥ अमंतजन्मीचेंआसेलतपाचरण॥ तरीच
जगजीवनप्राप्तहोये॥ १०॥ आसोनित्यकरितांनिमुवनपती॥ टाळमृदांगविलावाज
विती॥ इकेउकाळयाचेप्राणनिघोंपाहती॥ सकळशक्तीआकर्षिल्या॥ ११॥ मुखी
ओणीतवाहत॥ उरगपडिलासुखगत॥ विरालीआहंतासमस्त॥ गर्वहतजाहला॥
स्थासउश्वाससांडावया॥ जोंसिरजायउचलावया॥ हरीतेटांचेनरगडोनियां॥ पु०
नहानहालेऐसेंक्ली॥ १२॥ पुजंगआठवीजगन्निवासा॥ धांवधांवपुराणपुरुषा॥ ज

७

(४५)

गपाळकारमाविलासा॥ सोडवीमजयेथोनियां॥ ११॥ करितोज्यास्त्रियास्मरण॥
तोचसिरींनाचतोसमजेना॥ त्रिभुवनाचापारसोसेना॥ प्राणसोडुं पाहतसे॥ १२॥
आनंतब्रम्हांडज्याचेपोटीं॥ तोमस्तकींनाचेजगजेमी॥ आसोकाळयाहोउनकधी
मूर्छागतपडियेला॥ १३॥ मगसुजंगाच्यानितंबिनी॥ करीरत्नदीपउजळोनी
वारणयेतीतेचक्षणी॥ सक्तवल्लभाहरीतें॥ १४॥ देवकरितीस्तुतीतें॥ शिवविरंच्या
दिगातीज्यातें॥ हेंगुढकळलेंनगलें॥ कींजगदात्माहाविपें॥ १५॥ काळया
जालाफ्रमैमुर्छित॥ जबळिआसतांनगलें॥ मगवत॥ सुरवरविमानीस्तुतीकरित॥
तेहीश्रवणीपेडना॥ १६॥ वारणआलयाआपुल्यास्त्रिया॥ हेहीनसमजेकाळया॥ के
वछमूढदशापावोनियां॥ जगत्पित्यानेहोवी॥ १७॥ जैसेदिव्यरत्नजबळिआ
सोनी॥ आंधासकदानदिसेनयनी॥ कींपिशाच्यासनसमजेमनी॥ आपणकोण
आहेतें॥ १८॥ कींजोबुभुत्पिडोहींबुडाला॥ त्याससहस्राक्षप्रसन्नहोउंआला॥

(१)

परीनकलेचिजैसासाला॥ तैसेंजालेंकालयातें॥ १२॥ आसोदेरवोनसारंगपाणी
कारणयेतीसुजंगकामिणी॥ गेल्यादेहगेहविसरोनी॥ पतीमयेविहळ॥ १३॥ नसो
वरतीकबरीभार॥ गळोनपडतीआळंकार॥ टळलेंवक्षस्वळीचेपदर॥ विहळ
कारीरजाहलें॥ १४॥ येकीचीलेंकरेंकरितीमनपाना॥ तेकवतीदावितीजगन्माह
ना॥ कीलेंकुरंदेरवोनप्रजप्तपणा॥ कपायेदिलमहोनी॥ १५॥ येकपसरोनियो
आंचळ॥ अडेदानमागतीतमाळनी॥ आश्रवाहतीयेकीच्याडोळ॥ कर
णागोपाळादाविती॥ १६॥ येकिउच्याकळगावधांजुळी॥ येकिटळगतीचरणक
मळी॥ येकिकाकुलतीभाकितीहरीनवरी॥ देवनमाळीपतीदान॥ १७॥ येकि
श्रीदृष्टपदकपळावरी॥ उरगतनयाजाल्याप्रमरी॥ तेथिचामकरंदआंतरी॥
सांठवितीप्रीतीनें॥ १८॥ येकिकरितातीसगवना॥ ब्रम्हानंदाजगदरपणा॥ दीनव
ळलापीतवसना॥ वाकटमर्दनाश्रीहरी॥ १९॥ सिंधुजापतीजगन्निवासा॥ योगीमा
नराजहंसा॥ प्यारआविद्यारण्यहतांदा॥ परमपुरुषाविलासिया॥ २०॥ गोपीमान

(११)

चर्य

सचकोरचंद्रा॥ समरधीराप्रतापराद्रा॥ सच्चिदानंदसद्रा॥ मन्मथताताजगद्गुरा॥ ३१॥
 बालककरीतबहुआन्याये॥ परीक्षमाकरीनिजमाये॥ माहादुर्जनआहीनिर्दये॥
 तवपदरजेंउधरला॥ ३२॥ जोदुसयाचाकरुइछीघात॥ त्यासकासनकरीसीतुज
 गन्नाथ॥ परीयेऐंपूर्वीतिपबहुत॥ कितीकलानकलेते॥ ३३॥ बहुतकेलेपुन्हश्ररण
 कितीसाधिलेपंचाग्निसाधन॥ कींकलेतुह्युमभजन॥ साधूशेवनप्रीतीने॥ ३४॥
 कींब्रम्हेंआचरला॥ कींवानप्रसन्नमया॥ हेला॥ कींचतुर्थाश्रमआवलांबिला
 तरीचपावलापदतुझे॥ ३५॥ तुझेजगिरीविलकळा॥ तेचरलीचिराहिलीकमळा॥
 तीपरीसमाग्यागळा॥ काळयाआम्हावाटते॥ ३६॥ येवढाआन्यायकरोनि
 क्षमा॥ वज्रचउदानेदेइआम्हा॥ हाम्तटपरमदृष्टात्मा॥ तुझामहिमानेलेची
 ॥ ३७॥ आनंतब्रम्हांउपाळका॥ देवसिरवामणीजगरसका॥ येवढाआन्या

(10)

यकमळनायका॥ घालीपोटांत आतांची॥ ३८॥ फगुनें तुजमारिलीलात॥ परीतुं जग
दात्तासगुणशांत॥ तैसाचयाचे आन्यायसमस्त॥ क्षमाकरी गोविंदा॥ ३९॥ ऐसेउ
रगकन्याविनविती॥ आहीसिरींनाचतो जग लपती॥ तो काळियाचे प्राणनिघों
पाहती॥ नेत्रीचेंद्री लागलें॥ ४०॥ देरवोनियां आतिसमया॥ काकुलती येतभोगी
तनया॥ करुणालयायादवराया॥ प्राणजातातिकांयाचे॥ ४१॥ हरीपुढें पल्ल
वपसरिती॥ करिती नाना काकुलती॥ दीनवदनमुखविलोकित्ती॥ दीनबंधू
चेतेधर्वा॥ ४२॥ आहा श्रीकृष्णा आत्मयारामा॥ प्रेतदर्शां भुजंगमा॥ आभ
ची निराशासर्वोत्तमा॥ जाली आतां योनियां॥ ४३॥ आम्ही मणंग आनाथ
देरव॥ पती प्राणाची मागों मीक॥ तुं उदार जगपालक॥ तुं कां वरपण त्वधरि
येलें॥ ४४॥ धवास आठळपद दिलें॥ शक्राजी जनकानुजस्थपिलें॥ आतां कां
वरपण चित्तकेलें॥ ब्रीद आपुलें सां पाहूळी॥ ४५॥ ऐसी ऐकोनियां करुणा॥

e
आली

ह्रीविजय

(10A)

कपाउपजलीवृजभूषण॥ पुरेकरोनिका लियमर्दना॥ भक्तवचनापाळिलें
॥६॥ सर्पभूषणगत जाला॥ तेसापायेपरतालो टिला॥ जयजयकारेंतेवे
ळा॥ नागकन्यावोवाळिती॥ ७॥ तोकाळया आलेयंतक्षीण॥ हळुचुघडेन
पाहेनयन॥ तोदेवविमानी करितीरावन॥ तेश्रवणी ऐके सुजंग॥ ८॥ वैकुं
ठनाथहापरमात्मा॥ तेव्हांकळले सुजंगमा॥ रावावया वैकुंठधामा॥ ता
त्काळजालानररूप॥ ९॥ जैसावैद्यभक्तवाळकजाण॥ वेदहळुहळुमंज
ळवचन॥ तेसेहरिपदधरोन॥ कवीरुवनतेधवां॥ १०॥ जयजययादवकु
टटिळका॥ नंदकुमारावृजपाळका॥ जलोक्यचित्तचाळका॥ शरणागतार
क्षीतुं॥ ११॥ प्राण्याचेजेजेसंस्कार॥ चराचरजीवनानाविकार॥ तेतेनसुट
तीनिर्धार॥ जातीस्वभावकरोनियां॥ १२॥ तुंवाचिसकळजातीनिर्मोनीमैमा
हातामसपापरवाणी॥ सदामनीद्वेषवाटे॥ १३॥ वेष्टिलेंबहुतकामक्रोध॥

ध्या०
११

आम्हासबातलेंसपियोनी॥

(11)

नागविले मच्छर दंभ मेद ॥ या ला गितु से चरण रविंद ॥ फ्रमे कडो निनो करवों ॥ पर्ण
लागली प्रपंची गोडी ॥ पाई ठो किली आझान बेडी ॥ फेरें फिरतां जालो वेडी ॥ नम
जो आवडी कदा तुते ॥ ४५ ॥ हरी म्हणे काळ्या ला ॥ बहुत नबालें वेळ जाला ॥ तु
परिवारं सी ये वेळा ॥ जाय लोकरी सागरा प्रती ॥ ४६ ॥ उर गरि पुष्पे रों पाही ॥ तुल
पाला सिय मुना ओही ॥ नुज आतां न करी तो कांही ॥ सुरवी राहे येथो नी ॥ ४७ ॥
माझे पद मुद्रा तुसे सिरी ॥ या ला गितु जार वगंदन मांरी ॥ ममवर दे सागरी ॥
सुरवी राहे काळ्या ॥ ४८ ॥ नुज न्या केल ॥ सन ॥ हेलीळा जे गा ती आनु दिन
त्यास तुम्ही न उंखावें पूर्ण ॥ पळाने उठान देखतो ॥ ४९ ॥ हें काळिय मर्दन कथा
सत्ये ॥ त्रिकाळ जो पटे पुण्ये वंत ॥ साचे दृष्टी न चित्तरि नो ॥ माहाविष उतरे ॥ ५० ॥
काळिय मर्दन पुस्तक ॥ जे ग्रही संग्रहि ती भाविक ॥ तो ग्रह सोडोनि तात्काळि
क ॥ सर्प जाती तेथो नियां ॥ ५१ ॥ जे रों ऐकिलें काळिय मर्दन ॥ त्यास काळही न रा

१०

६०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com